

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 234.349 van 12 april 2016
in de zaak A.203.635/XIV-34.954**

In zake : 1. de BVBA DIERICKX
 2. de BVBA BOONE-BURM
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Elsbeth De Vylder
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Casinoplein 19
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Volksgezondheid
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Pierre Legros en Jérôme Sohier
kantoor houdend te 1000 Brussel
Emile De Motlaan 19
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :

Isabel DE SUTTER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Kurt Demeester
kantoor houdend te 9030 Mariakerke-Gent
Brugsesteenweg 378
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 13 februari 2012, strekt tot de
nietigverklaring van:

- 1) het advies van de Vestigingscommissie van 3 oktober 2011 en,
- 2) het besluit van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid van 21
november 2011 waarbij aan Isabel De Sutter een vergunning wordt verleend voor

de opening van een voor het publiek opengestelde apotheek, gelegen aan de Pauwstraat 8 (oorspronkelijk Dorp-Oost 158) te Lochristi.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Isabel De Sutter heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 18 april 2012. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Wouter De Cock heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 mei 2015.

Staatsraad Wilfried Van Vaerenbergh heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Elsbeth De Vylder, die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Manoël De Keukelaere, die *loco* advocaten Pierre Legros en Jérôme Sohier verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Kurt Demeester, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Wouter De Cock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 22 november 1993 dient de tussenkomende partij een vergunningsaanvraag in voor de opening van een voor het publiek opengestelde officina, gelegen Dorp-Oost 158 te Lochristi.

3.2. Met een door de farmaceutische inspectie op 27 maart 2001 ontvangen brief, meldt de raadsman van de tussenkomende partij een wijziging van de oorspronkelijk voorziene vestigingsplaats. De nieuwe vestiging wordt voorzien in de Pauwstraat 8 te Lochristi.

3.3. Met een brief van de farmaceutische inspectie van 11 december 2003 wordt de tussenkomende partij verzocht om, in zoverre dit nog niet is gebeurd, een aantal stukken over te leggen, meer bepaald een gedetailleerd plan op schaal, waarop de vestigingsplaats, de plaats van en de afstanden tot de dichtstbijgelegen apotheken evenals de vooropgestelde invloedssfeer van de geplande apotheek nauwkeurig worden aangeduid, en het bewijs dat de aanvrager kan beschikken over de aangevraagde vestigingsplaats.

3.4. Op 11 maart 2004 ontvangt het secretariaat van de Vestigingscommissie een aantal documenten die namens de tussenkomende partij worden ingediend, waaronder een overzichtsplan van de gemeente Lochristi, het inwonersaantal van (groot-)Lochristi, een attest van de ouders waarbij het door hen aangekochte goed ter beschikking wordt gesteld, een overzicht van het inwonersaantal van (groot-)Lochristi per straat, en een plan met aanduiding van de gevestigde apotheken in (groot-)Lochristi. In de begeleidende brief vermeldt de raadsman van de tussenkomende partij nog het volgende: “Wegens de onmogelijkheid de wijk LOBOS mee te rekenen als invloedssfeer voor de

aangevraagde officina, wordt het noodzakelijke aantal inwoners van 2.500 niet bereikt. Op dit ogenblik bedraagt de invloedssfeer hoogstens 2.000 inwoners en enkel de verbindingen van de twee wijken zoals reeds hoger gezegd, zou er kunnen toe leiden het bevolkingsaantal van 2.500 inwoners te bereiken en derhalve de aanvraag eventueel gunstig te beoordelen”.

3.5. Tijdens de zitting van de Vestigingscommissie van 3 mei 2010 wordt de aanvraag van de tussenkomenende partij ontvankelijk verklaard.

3.6. In haar tussenadvies van 28 juni 2010 verwijst de Vestigingscommissie naar de vermeldingen met betrekking tot het vereiste inwonersaantal in de hoger aangehaalde brief, en oordeelt dat het onderzoek alleen gevoerd kan worden op grond van actuele gegevens. De tussenkomenende partij wordt vervolgens gevraagd om, ten eerste, “een plattegrond op schaal [neer te leggen] met stratenplan omvattend al de apotheken, alle afstanden en alle halverwege afstanden gelegen binnen de omtrek van 10 km gemeten vanaf de geplande vestiging, opgemeten door een beëdigd landmeter” en om, ten tweede, de straatnamen aan te duiden en “de volgens aanvraagster toe te kennen invloedzone [aan te geven] met bepaling van de recente bevolkingsaantallen in de respectievelijke straten aan de hand van officiële documenten”.

3.7. Op 27 september 2010 wordt namens de tussenkomenende partij een aanvullend dossier neergelegd. Met betrekking tot de invloedssfeer van de geplande apotheek wordt in een begeleidende nota het volgende vermeld: “Dit geeft dus een totaal van 3.819 inwoners en dit zonder enige bepaling van de invloedssfeer na bv. de overkant van Dorp-Oost of dichter dan de halve afstand. Zelfs in de veronderstelling dat slechts de helft van de wijk LOBOS zich zou richten naar de Fazantenstraat, blijft er toch een potentieel van 2.959 inwoners”.

3.8. De Algemene Pharmaceutische Bond (hierna: APB) adviseert de aanvraag ongunstig. De apotheker-inspecteur brengt eveneens een ongunstig advies uit. De Vereniging der Coöperatieve Apotheken van België (hierna:

OPHACO) adviseert, zonder concrete toelichting, eveneens ongunstig. Ook de Provinciale Geneeskundige Commissie van Oost-Vlaanderen brengt een negatief advies uit. De gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen adviseert de aanvraag gunstig.

3.9. Op grond van deze adviezen beoordeelt de afgevaardigde van de administrateur-generaal van het FAGG de aanvraag ongunstig.

3.10. De Vestigingscommissie geeft op 3 oktober 2011 een gunstig advies. De aanvraag wordt, met toepassing van artikel 1, § 3, a), van het koninklijk besluit van 25 september 1974 ‘betreffende de opening, de overbrenging en de fusie van voor het publiek opengestelde apotheken’ (hierna: het vestigingsbesluit), als volgt beoordeeld:

“Alle uitgebrachte adviezen zijn ongunstig, behalve het advies van de gouverneur waarin echter geen rekening [wordt] gehouden met de voltijdse adjunct-apothekers in 4 apotheken zodat zijn berekening niet correct is, bovendien wordt verkeerdelijk een zevende apotheek vernoemd gelegen Fazantstraat 25.

Op grond van de algemene regel van artikel 1, §2, van het vestigingsbesluit, kan er geen nieuwe apotheek worden vergund in de gemeente Lochristi ($(21.611 - 20.000) / 2500 = 0,65$, m.a.w. mag het aantal [...] apotheken niet hoger zijn dan 4,65 terwijl er reeds 6 werden vergund).

Op grond van de uitzonderingsbepaling van artikel 1, §3, a), van het vestigingsbesluit mag een bijkomende apotheek evenwel worden toegestaan indien de dichtstbijgelegen apotheek zich op ongeveer 1 km bevindt van de geplande apotheek en indien deze laatste de behoeften dekt van 2500 inwoners.

Aan de afstandsvoorwaarde van 1 km wordt voldaan aangezien de afstand tot de dichtstbijgelegen apotheek 1.168 meter bedraagt.

Wat de invloedssfeer betreft stelt de provinciale geneeskundige commissie dat deze zich beperkt tot 2.323 inwoners gezien de niet-evidente bereikbaarheid van de wijk Lo-Bos en de afwezigheid van enige economische activiteit. Zonder een inwonersaantal op te geven haalt ook APB dezelfde redenen aan om ongunstig te adviseren. Ook de farmaceutische inspecteur haalt dezelfde redenen aan.

De Commissie stelt vast dat de inwoners van de wijk rondom de Pauwstraat zijnde 2.138 inwoners integraal aangewezen zijn op de geplande vestiging. Bovendien is ze van mening dat hoewel er nog geen rechtstreekse verbinding is met de wijk Lobos, er gelet op de drukke Antwerpsesteenweg en gelet op het geringe afstandsverschil vanaf de inslag Fazantenstraat (727 en 774 meter tot de 2 apotheken Lochristi Centrum en 848 meter tot de geplande vestiging) de helft van de inwoners van de wijk Lobos zich naar de geplande vestiging zullen begeven, zijnde $1681/2 = 840$. Zelfs indien maar een derde van de inwoners van de wijk Lobos zich zou begeven naar de geplande vestiging wordt nog voldaan aan de inwonersvoorwaarde (minstens 2.500 inwoners).

Ten overvloede stelt de Commissie vast dat er in Lochristi centrum slechts

2 apotheken zijn voor 12000 inwoners”.

Dit advies vormt de eerste bestreden beslissing.

3.11. De minister sluit zich in haar beslissing van 21 november 2011 aan bij het advies van de Vestigingscommissie, en verleent de gevraagde vergunning.

Dit is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunt van de partijen

4. De verwerende partij is van oordeel dat het beroep niet-ontvankelijk is in zoverre het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing, met name het advies van de Vestigingscommissie.

De verzoekende partijen bestrijden de opgeworpen exceptie niet en beperken zich tot de vaststelling dat “(i)n elk geval [...] het advies van de Vestigingscommissie integraal [werd] overgenomen in de tweede bestreden beslissing”.

Beoordeling

5. Het advies van de Vestigingscommissie wordt gegeven met toepassing van artikel 4, § 3, 2°, van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 ‘betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen’. Luidens die bepaling “[...] beslist de Minister die de volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft, over het toekennen van de vergunning, na gemotiveerd advies van een vestigingscommissie”.

Het advies dat de Vestigingscommissie geeft in het kader van de administratieve afhandeling van een aanvraag tot het verkrijgen van een vergunning voor de opening van een voor het publiek opengestelde apotheek, overeenkomstig de procedure die daartoe is uitgewerkt in hoofdstuk III van het vestigingsbesluit, is een voorbereidende handeling, waarbij de ministeriële beslissing over de aanvraag het eindpunt is.

Gelet op het niet-bindend karakter ervan, is het door de Vestigingscommissie uitgebrachte advies, als afzonderlijke handeling beschouwd, niet griefhoudend en is het als zodanig geen voor vernietiging vatbare akte.

De aangevoerde exceptie met betrekking tot het voorwerp van het beroep is bijgevolg gegrond.

6. Het beroep is enkel ontvankelijk in zoverre het gericht is tegen de tweede bestreden beslissing, met name de ministeriële beslissing van 21 november 2011. Het hiernavolgend onderzoek van de middelen geschiedt derhalve enkel ten opzichte van deze beslissing, hierna ‘de bestreden beslissing’ genoemd.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

7. De verzoekende partijen roepen als eerste middel de schending in van artikel 4, § 4, van het vestigingsbesluit.

Zij stellen dienaangaande het volgende:

“De oorspronkelijke aanvraag van mevrouw De Sutter had betrekking op de opening van een voor het publiek opengestelde officina, gelegen te 9080 Lochristi,

Dorp Oost 158, dewelke slechts op een afstand van 900 meter van de dichtstbijzijnde apotheek gelegen is.

Bij schrijven van 14 februari 2004 deelde de raadsman van de vergunningaanvrager mee dat een wijziging werd aangebracht aan de gevraagde vestigingsplaats, met name wordt verzocht alsdan als vestigingsplaats te weerhouden: SECTIE C, n° 54/R/ex - LOT 214 in de Pauwstraat in de nieuwe verkaveling 'GOED TER PAUW'.

Bij dit schrijven werd een verslag gevoegd van landmeter-expert [P.C.] waarbij de afstand tussen de oorspronkelijke vestigingsplaats en de gewijzigde vestigingsplaats vastgesteld wordt op 187,4 meter.

Overeenkomstig artikel 4, § 4, van het koninklijk besluit betreffende de opening, de overbrenging en de fusie van voor het publiek opengestelde apotheken van 25 september 1974, zoals het toen gold, kan het oorspronkelijke adres waarvoor de vergunning wordt aangevraagd, wegens duidelijk gebleken dwingende redenen en tot acht dagen voor de eerste zitting waarop de aanvraag door de vestigingscommissie wordt behandeld, worden gewijzigd, voor zover deze in de onmiddellijke nabijheid blijft.

De Algemene Pharmaceutische Bond werpt in haar advies d.d. 11 april 2011 terecht op dat de nieuwe vestigingsplaats zich niet in de onmiddellijke nabijheid bevindt van de oorspronkelijke vestigingsplaats, want meer dan 100 meter afwijkt van deze oorspronkelijke vestigingsplaats, wat niet meer als 'in de onmiddellijke nabijheid' te beschouwen is.

Overigens wordt in het schrijven van de raadsman van de vergunningsaanvrager geen duidelijk gebleken dwingende reden aangehaald die een wijziging in de vestigingsplaats zou verantwoorden, zoals nochtans vereist door artikel 4, §4, van het koninklijk besluit van 25 september 1974 betreffende de opening, de overbrenging en de fusie van voor het publiek opengestelde apotheken."

In de memorie van wederantwoord wordt door de verzoekende partijen nog verduidelijkt dat "de overbrenging een afstand van 187,40 m [behelst], hetzij bijna het dubbele van wat in het eerder geciteerde koninklijk besluit als in de onmiddellijke nabijheid wordt beschouwd" en dat "het daarbij geenszins uit[maakt] of de overbrenging gebeurt in een stedelijke, dan wel landelijke omgeving" noch "dat de nieuw geplande vestigingsplaats deel uitmaakt of aangehecht is aan de verkaveling De Pauw".

In de laatste memorie wordt niets wezenlijks toegevoegd aan wat reeds is gesteld in het verzoekschrift.

Beoordeling

8. Artikel 4, § 4, van het vestigingsbesluit luidt:

“Wegens duidelijk gebleken dwingende redenen en tot acht dagen vóór de eerste zitting waarop de aanvraag door de vestigingscommissie wordt behandeld, kan het oorspronkelijke adres waarvoor de vergunning wordt aangevraagd worden gewijzigd, voor zover deze in de onmiddellijke nabijheid blijft.”

9. De invulling van het begrip “onmiddellijke nabijheid” vergt een feitelijke appreciatie. Het komt de Raad van State niet toe zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de bevoegde administratieve overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht is hij enkel bevoegd om desgevraagd na te gaan of de administratieve overheid de haar terzake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

De in de voornoemde bepaling vervatte voorwaarde van de “onmiddellijke nabijheid” heeft betrekking op de afstand tussen het oorspronkelijke adres waarvoor de vergunning wordt aangevraagd en het nieuwe adres. De wijziging naar een adres in de “onmiddellijke nabijheid” houdt in dat de wijziging niet tot gevolg mag hebben dat de gegevens die moeten toelaten een juist inzicht te verkrijgen in de behoorlijke spreiding van de apotheken worden gewijzigd.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat een wijziging van de oorspronkelijk voorziene vestigingsplaats reeds werd meegedeeld op 27 maart 2001, terwijl de Vestigingscommissie op 28 juni 2010 de tussenkomen partij heeft verzocht om nieuwe documenten over te leggen, teneinde een onderzoek van de vergunningsaanvraag te kunnen doen op grond van actuele gegevens. Aangezien de datum waarop de adreswijziging is meegedeeld gelegen is vóór het tijdstip waarop het inhoudelijk onderzoek van de vergunningsaanvraag op grond van de geactualiseerde gegevens is aangevat, heeft de adreswijziging het

inhoudelijk onderzoek van de aanvraag in geen geval doorkruist, laat staan belemmerd.

De overheid die beslist dat een adreswijziging over een afstand van 187,4 meter dient te worden beschouwd als een verplaatsing “binnen de onmiddellijke nabijheid”, gaat de perken van de redelijkheid niet te buiten. De verzoekende partijen maken evenmin aannemelijk dat in de gegeven feitelijke omstandigheden die beoordeling de grenzen van de redelijkheid te buiten gaat.

10. Artikel 4, § 4, van het vestigingsbesluit bepaalt dat een adreswijziging enkel mogelijk is om “duidelijk gebleken dwingende redenen”. Uit die bepaling kan echter niet worden afgeleid dat die redenen formeel moeten worden aangehaald in het bericht waarmee de adreswijziging wordt aangevraagd of meegedeeld. Door de verzoekende partijen wordt overigens niet aangevoerd dat het aanvraagdossier en de aanvullende stukken van dat dossier geen blijk geven van de vereiste dwingende redenen. Een schending van de ingeroepen bepaling wordt door de verzoekende partijen dan ook niet aannemelijk gemaakt.

11. Het eerste middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

12. Als tweede middel roepen de verzoekende partijen de schending in van “de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en het beginsel van behoorlijk bestuur inzake motivering, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, samen gelezen met artikel 1, § 3, a), van het koninklijk besluit [...] van 25 september 1974”.

Volgens de verzoekende partijen is niet voldaan aan het demografisch criterium bepaald in artikel 1, § 3, a), van het op het ogenblik van de bestreden beslissing geldende vestigingsbesluit (een invloedssfeer van minimum 2.500 inwoners). Zij betwisten wat dienaangaande in het advies van de Vestigingscommissie, dat integraal deel uitmaakt van de bestreden beslissing, wordt gesteld.

De verzoekende partijen wijzen er vooreerst op dat de Vestigingscommissie van oordeel is dat alle inwoners van de wijk rondom de Pauwstraat (2.138 inwoners) aangewezen zijn op de geplande vestiging, terwijl in het advies van de Provinciale Geneeskundige Commissie wordt gesteld “dat slechts een deel (3/4) van de inwoners van de opgegeven straten van de wijk rondom de Pauwstraat binnen de invloedssfeer van de geplande vestiging vallen” aangezien er “zeer weinig aantrekkingskracht uit[gaat] van het adres van de geplande vestiging (geen winkels, geen banken)”. Dit argument wordt volgens de verzoekende partijen door de Vestigingscommissie, en bijgevolg in de bestreden beslissing, niet weerlegd.

Volgens de verzoekende partijen kan bovendien in alle redelijkheid niet worden gesteld dat alle inwoners van één bepaalde wijk naar dezelfde apotheek zouden gaan. Zij stellen integendeel dat de invloedssfeer van de geplande nieuwe vestiging, wat de wijk rondom de Pauwstraat betreft, moet worden beperkt tot een aantal straten en dat uit het dossier op afdoende wijze blijkt dat die wijk een “slaapdorp” is waarbij de nabijheid van verschillende gewestwegen de invloedssfeer van de geplande nieuwe vestiging sterk beperkt. Zij besluiten dan ook dat de invloedssfeer van de geplande nieuwe vestiging, wat de wijk rondom de Pauwstraat betreft, ruim onder de 2.000 inwoners ligt, in plaats van het in het advies van de Vestigingscommissie aantal van 2.138 inwoners.

De verzoekende partijen stellen voorts dat de Vestigingscommissie ten onrechte de inwoners van de Bosdreef (254 inwoners) en de verkaveling Lo-Bos (1.681 inwoners) in rekening brengt. Volgens de

verzoekende partijen kunnen deze niet tot de invloedssfeer van de geplande nieuwe vestiging worden gerekend, nu de toegangsweg tot deze wijk zich situeert op slechts 300 meter van de dichtstbijzijnde apotheek, met name die van de tweede verzoekende partij. Ook wordt er volgens de verzoekende partijen uitgegaan van onjuiste feitelijke gegevens, aangezien de bewoners van het in de wijk Lo-Bos gesitueerde rusthuis niet behoren tot de verwachte invloedssfeer van de geplande nieuwe vestiging.

Ten slotte voeren de verzoekende partijen nog aan dat de Vestigingscommissie niet motiveert waarom geen rekening wordt gehouden met het argument betreffende de afwezigheid van enige economische activiteit in de wijk Lo-Bos, dat in verschillende van de met betrekking tot de vergunningsaanvraag uitgebrachte adviezen wordt opgeworpen.

De verzoekende partijen besluiten dan ook dat de vereiste invloedssfeer van 2.500 inwoners door de geplande nieuwe vestiging niet wordt bereikt en dat de motivering van de bestreden beslissing niet draagkrachtig en bijgevolg niet afdoende is.

In de memorie van wederantwoord wordt het standpunt dat in het verzoekschrift is uiteengezet bevestigd. In de laatste memorie wordt niets wezenlijks meer toegevoegd aan wat reeds in het verzoekschrift is gesteld.

Beoordeling

Schending van de formelemotiveringsplicht

13. De verzoekende partijen voeren in de eerste plaats de schending aan van de formelemotiveringsplicht.

14. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ verplichten de

administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op “afdoende” wijze.

Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden.

15. De verzoekende partijen voeren aan dat de in het advies van de Provinciale Geneeskundige Commissie opgenomen argumentatie, volgens dewelke niet kan worden aangenomen dat alle inwoners van de wijk rond de Pauwstraat zich naar de nieuw geplande vestiging zouden begeven, niet wordt weerlegd in de motivering van de bestreden beslissing. Daarnaast stellen de verzoekende partijen dat de Vestigingscommissie nalaat te motiveren waarom zij geen rekening houdt met het argument van de Voorzitter van de Geneeskundige Commissie, de Voorzitter van de Provinciaal Geneeskundige Commissie en de administrateur-generaal van het FAGG wat de afwezigheid van enige economische activiteit in de wijk Lo-Bos betreft.

De formele motivering van de bestreden beslissing is hiervoor weergegeven (*supra*, punt 3.10).

Het onderzoek van de aanvraag tot overbrenging van een apotheek geeft aanleiding tot het verlenen van verschillende adviezen. Deze worden door de overheid onderzocht overeenkomstig de procedure bepaald in de artikelen 4 tot 15*bis* van het vestigingsbesluit. Hieruit blijkt dat deze procedure verschillende fases omvat, te weten:

- 1° een onderzoeksfase, voorafgaand aan het advies van de Vestigingscommissie, tijdens welke adviezen worden ingewonnen en die wordt afgesloten door de conclusies van de administrateur-generaal van het FAGG of van zijn afgevaardigde;
- 2° de consultatie van de Vestigingscommissie;
- 3° de eindbeslissing waarbij geoordeeld wordt over de aanvraag.

In de loop van de voormelde eerste fase, kunnen de ingewonnen adviezen of standpunten negatief dan wel positief zijn. De formelemotiveringsplicht vereist evenwel niet dat de verwerende partij deze standpunten of adviezen vermeldt, noch dat zij de redenen aangeeft waarom zij zich niet aansluit bij de standpunten ingenomen door instanties geraadpleegd voorafgaand aan de consultatie van de Vestigingscommissie.

16. Uit wat voorafgaat volgt dat de door de verzoekende partijen aangehaalde grieven ongegrond zijn.

Schending van de materiëlemotiveringsplicht

17. De verzoekende partijen voeren eveneens de schending aan van de materiëlemotiveringsplicht.

De materiëlemotiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen. Bij de beoordeling van de naleving van de materiëlemotiveringsplicht is de Raad van State niet bevoegd om zijn oordeel omtrent de feiten in de plaats te stellen van het oordeel van de administratieve overheid. Hij is enkel bevoegd om desgevraagd na te gaan of de administratieve overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de

redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen. Voorts mag enkel met de formeel uitgedrukte motieven rekening worden gehouden.

Het motief betreffende het aantal inwoners van de wijk rondom de Pauwstraat

18. In het advies van de Vestigingscommissie, dat deel uitmaakt van de bestreden beslissing, wordt vermeld dat “de inwoners van de wijk rondom de Pauwstraat, zijnde 2.138 inwoners, integraal aangewezen zijn op de geplande vestiging”. Dat vindt steun in de stukken die door de tussenkomen partij op 27 september 2010 aan de Vestigingscommissie werden bezorgd.

Waar de verzoekende partijen betogen dat de invloedssfeer dient te worden beperkt tot een aantal nader genoemde straten die deel uitmaken van de wijk rondom de Pauwstraat, onder meer doordat de wijk rondom de Pauwstraat een “slaapdorp” is, geven zij aldus met deze beweringen ter zake weliswaar blijk van een andere feitelijke beoordeling van de zaak dan de verwerende partij, maar zij maken hiermee niet aannemelijk dat de verwerende partij, bij de beoordeling van de aanvraag, tot een conclusie is gekomen die de grenzen van de redelijkheid te buiten zou gaan.

Het motief betreffende het aantal inwoners van de wijk Lo-Bos

19. In het advies van de Vestigingscommissie werd vastgesteld dat, gelet op de drukke Antwerpsesteenweg en gelet op het geringe afstandsverschil vanaf de inslag Fazantenstraat tot de geplande vestiging, de helft van de 1681 inwoners van de wijk Lo-Bos, niettegenstaande er nog geen rechtstreekse verbinding is met deze wijk, zich naar de geplande vestiging zullen begeven. Daar waar zelfs indien maar één derde van de inwoners van de wijk Lo-Bos zich naar de geplande vestiging zou begeven er nog wordt voldaan aan de minimumvoorwaarde van 2.500 inwoners.

De verzoekende partijen betwisten niet dat de Antwerpsesteenweg gekenmerkt wordt door verkeersdrukke, wat voor de Vestigingscommissie en de minister een argument vormde om de wijk Lo-Bos tot de invloedssfeer van de geplande apotheek te rekenen. Waar de verzoekende partijen betogen dat de toegangsweg tot de wijk Lo-Bos zich situeert “op slechts 300 meter van de dichtstbijzijnde apotheek”, alsook dat de inwoners van het in de wijk Lo-Bos gesitueerde rusthuis zouden worden bediend door een apotheek uit het Gentse, geven zij aldus met deze beweringen ter zake, - los van de vaststelling dat deze niet alle concreet worden onderbouwd - weliswaar blijk van een andere feitelijke beoordeling van de zaak dan de verwerende partij, doch maken hiermee niet aannemelijk dat de verwerende partij, bij de beoordeling van de gevraagde overbrenging, tot een conclusie is gekomen die de grenzen van de redelijkheid te buiten gaat.

Wat de schending van de overige bepalingen betreft

20. Wat de overige in het middel geschonden geachte bepalingen en beginselen betreft, bouwen de verzoekende partijen ter zake geen specifieke argumentatie op, zodat deze grief ofwel geacht moet worden samen te vallen met wat hiervoor al is besproken, ofwel niet ontvankelijk te zijn.

Besluit

21. Het tweede middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro, elk voor de helft.

3. De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twaalf april tweeduizend zestien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Wilfried Van Vaerenbergh,	staatsraad,
Kaat Leus,	staatsraad,
bijgestaan door	
Nick Hollevoet,	toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Nick Hollevoet

Geert Debersaques